

תת"ע (תל אביב) 3131-04-18 - מדינת ישראל נ' רועי נוי

תת"ע (תל-אביב-יפו) 3131-04-18 - מדינת ישראל נ' רועי נוישלוס תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 3131-04-18

מדינת ישראל

נגד

רועי נוי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בתל-אביב-יפו

[18.07.2018]

לפני כבוד השופט דן סעדון

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

ביום 9.1.18 שעה 12.40 נרשם לנאשם דוח שעניינו עצירת רכב באופן הגורם הפרעה לתנועה. הנאשם כפר במיוחס לו.

1. בפרשת התביעה העיד השוטר אילן בליץ (להלן - "השוטר") שרשם את הדוח. השוטר העיד כי אכף את העבירה במגרש חנייה. השוטר לא הבחין בהתהוות העבירה (ע' 4 ש' 17). במהלך המשפט התברר כי במגרש חנייה לא סומנו מקומות בהם אסור או מותר לחנות. על פי הדוח, הנאשם החנה את רכבו אחרון בשורה אופקית של כלי רכב באופן שהקשה על כלי רכב שחנו בניצב לאותה שורת רכבים (על היקפו של החניון), לצאת מן החנייה. השוטר לא צילם את העבירה ולא מדד את המרחק בין רכב הנאשם לבין הרכב שלו על פי הנטען נגרמה הפרעה. לטענתו, הוא רשם את הדוח בהתבסס על הערכתו כי אם הוא, כנהג סביר, היה מתקשה לצאת מן החניה אזי גם מי שהחנה את רכבו באותו מקום היה מתקשה בכך (ע' 4 ש' 5-7).

2. הנאשם העיד כי החנה את רכבו מבלי לגרום להפרעה לכלי רכב. הוא ציין כי למרות שבאותה עת "היו כלי רכב שחנו במאונך אבל היה ממש הרבה מקום גם לצאת וגם לעבור" (ע' 5 ש' 9 וכן ע' 6 ש' 6-7). כאשר חזר לחניון בשעת ערב לא הבחין בכל כלי רכב שלו הפריע אך הבחין בדוח שנרשם לו (ע' 5 ש' 7).

דין והכרעה

3. החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

4. השוטר ציין כי קבע שהנאשם חנה באופן המפריע לתאונה הואיל והעריך כי הוא (השוטר) כנהג סביר היה מתקשה לצאת מן החניה בנסיבות העניין. בקביעה זו שם עצמו השוטר הנכבד הן לאוכף החוק והן לפוסק ופגע ביכולת הנאשם להתגונן בפני האישום. וכל כך למה? משום שעל פי גרסת הנאשם, לה אני מאמין ולו מן הטעם שלא הובאה כל ראיה לסתור אותה, חנה הנאשם במקום כאשר אותה עת, על פי הערכתו, הוא לא הפריע לאיש. בערב בשעה שחזר לרכבו לא מצא כל רכב שלו גרם הפרעה אך מצא את הדוח. מכאן שהנסיבות ביסוד העבירה מצויות כל כולן בידעת השוטר ולא בידעת הנאשם.

מטבע הדברים דווקא במקרים כאלה מצווה השוטר להביא בפני בית המשפט ובפני הנאשם (שלא היה עד לעבירה) נתונים מבוררים ובדוקים בנוגע אליה (למשל על ידי מדידת המרחק בין כלי הרכב או צילום). זאת, הן על מנת שבית המשפט יחליט אם נעברה עבירה והן על מנת שלנאשם, שלא ראה כלל את העבירה מתבצעת, תינתן הזדמנות הוגנת להתמודד עם האישום. בקביעת השוטר כי די לו בהערכה כי הוא כנהג סביר היה מתקשה לצאת מהחניה לצורך גיבוש העבירה ללא ציון ראיה ממשית אחרית המלמדת על עבירה פגע השוטר ביכולתו של בית המשפט לבחון ולקבוע אם אכן גרמה החנייה להפרעה לתנועה וביכולתו של הנאשם להתמודד עם האישום נגדו. אמחיש זאת בדוגמה ממקרה זה: הנאשם ציין כי על פי שיקול דעתו חנה היכן שלא גרם כל הפרעה לתנועה. העובדה ששיקול דעתו של השוטר היה שונה מזה של הנאשם אינה מאפשרת לבית המשפט להכריע במחלוקת זו. לצורך הכרעה נדרשים נתונים בדוקים ומבוררים ואלה לא הובאו. במצב זה, אין לנאשם כלים להתמודד עם טענת השוטר כי נגרמה הפרעה לתנועה. מדובר בהערכה שרק השוטר עצמו - לאחר ששם עצמו בנעלי "נהג סביר" - מכיר ויודע. אין צורך להכביר מלים על כך במצב דברים זה יהיה קשה או כמעט בלתי אפשרי מצד הנאשם לנסות לסתור הערכה כזו של השוטר. במצב זה קיימת פגיעה מובנית בזכות הנאשם להליך הוגן בה יוכל להתמודד עם האישום על ידי הבאת ראיות לסתור.

5. עבירה של חנייה הגורמת הפרעה לתנועה עשויה להתקיים מקום בו נהג המכונה רכב ער לכך שהוא מפריע לתנועה או שהוא חונה במקום בו כל בר דעת צפוי לדעת כי תיגרם הפרעה לתנועה, כמו בכניסה לחניון על או נתיב לנסיעת כלי רכב. מצב דומה עשוי להיות כמובן מקום בו במקום החניה מוסדרים עמדות לחניה ומקומות בהן החניה אסורה משיקולים של הפרעה לתנועה. מקרה זה שונה. הנאשם החנה את רכבו בקצה טור אופקי של כלי רכב כאשר לטענתו, שלא נסתרה, לא הפריע אותה עת לתנועה. הנאשם גם לא החנה רכבו במקום בו גלוי וברור לכל בר דעת כי צפויה להיגרם הפרעה לתנועה. למעשה, אלמלא החליטו כלי הרכב החונים בניצב לטור המכוניות בו ניצב רכב הנאשם לחנות כפי שחנו (וללא ספק נבע הדבר מהיעדר הסדרה ברורה של מקומות מותרים או אסורים בחנייה) ספק אם היה בעצם העמדת רכב הנאשם כפי שעמד כדי לגרום הפרעה לתנועה. לפיכך, ספק אם העובדה שכלי רכב החליטו לעשות דין לעצמם - משהדבר לא נאסר עליהם - ולחנות בניצב לטור המכוניות שבקצהו ניצב רכב הנאשם יש בה כדי להפוך נהג שחנה לתומו ללא שהיה לו יסוד לחשוש שיפריע לתנועה, לעובר עבירה הנגרמת ממעשי הזולת עליהם אין לו שליטה ולא ממעשיו שלו.

אני מזכה את הנאשם כאמור.

ניתנה היום, 18 יולי 2018, במעמד הצדדים